

bylo vyhověno soudy všech tří stolic, nejvyšším soudem v otázce, o niž tu jde, z těchto

důvodů:

Názoru žalovaného, že nejde o trvalé zohyždění, nelze přisvědčiti, hledíc k posudku znaleckému, který zkrácení pravé nohy a vadné utváření v kloubu kolenním označuje za trvalé a s určitostí nemůže připustiti, že by odborné ortopedické léčení způsobilo úplné vyléčení a odstranění této vady. Jsou proto bezpodstatné vývody dovolání, že žaloba o odškodnění z tohoto právního důvodu jest předčasná. V rozhodnutí čís. 11394 Sb. n. s. bylo vyloženo, že žaloba o náhradu škody z tohoto důvodu není předčasná proto, že poškozenému nevznikla dosud škoda, ježto mu dosud neuchází výdělek. Stačí již průkaz možnosti, že bude zmrzačení brániti poškozenému v lepším zaopatření a v životním uplatnění. Tomu tak jest v souzeném případě, neboť bylo zjištěno, že pravá noha žalobkyně jest zkrácena a vadně utvářena v kloubu kolenním tak, že její chůze jest nejistá, nevytrvalá a kolébavá, a že uvolnění kloubové jest patrné i pro laika, který musí poznati zkrácení nohy, když se žalobkyně postaví, poněvadž se vzadu a na stranu prohne. Žalobkyni byla přisouzena přiměřená částka pro trvalou a zohyžďující tělesnou vadu, která může býti na překážku jejímu lepšímu zaopatření v životním uplatnění, i pro zmařenou vyhlídku na zaopatření se provdáním. Jsou proto bezpodstatné vývody dovolání, že »element případného úbytku pracovní způsobilosti musí z úvah o odškodnění pro zohyždění býti zcela vyloučen«.

Čís. 15267.

Byl-li na opověď druhého veřejného společníka vymazán zemřelý veřejný společník, bylo tímto zápisem vyznačeno zrušení společnosti, nebylo-li smlouvou ustanoveno, že společnost má dále trvati s dědici zemřelého.

(Rozh. ze dne 9. června 1936, R II 217/36.)

Prvý soud vyhověl návrhu Arnolda L. na zapsání změny v obchodním rejstříku vyznačením úmrtí druhého společníka Heřmana L. Rekursní soud návrh zamítl. Důvody: Veřejnou obchodní společnost »F. L. a Söhne« tvoří dva společníci, a to Arnold L. a nyní již zemřelý Heřman L. Každou změnu firmy jest sice dle čl. 25 obch. zákona vyznačiti v obchodním rejstříku (čl. 12 obchod. zákona), avšak zde jde o to, zda firma trvá vůbec dále jako firma jednotlivce, jak tvrdí Arnold L., či zda tomu tak není. Při dvou veřejných společnících nemůže být pochyby o tom, že úmrtím jednoho z nich zaniká společnost jako taková, že tedy nastává její zrušení, a že je třeba přistoupiti k likvidaci společnosti. Společnost nemůže dále tvořiti pouze jeden společník, a mohlo by jít jen o otázku dalšího znění firmy, a tu tvrdí

Arnold L., že dle dohody se zemřelým Heřmanem L. má býti firma vedena dále jako stará firma. Není proto třeba řešit otázku, zda nyní zůstalý jediný společník Arnold L. jest oprávněn sám oznámit úmrtí druhého společníka, či zda k tomu jest třeba i podpisů dědiců zemřelého společníka, když jest nesporno, že firma měla být znamenána oběma společníky, a to proto, poněvadž nemůže být v obchodním rejstříku vyznačena změna společnosti, která již dále netrvá, ale jde pouze o nutné vyznačení zrušení společnosti. Jest proto žádost Arnolda L., aby zemřelý Heřman L. byl z rejstříku vymazán, neproveditelná a nezákonná, poněvadž společnost o jednom členu jest pojmově nemožná.

N e j v y š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Podle usnesení rejstříkového soudu byl k opovědi společníka Arnolda L. v obchodním rejstříku vymazán veřejný společník Heřman L., ježto zemřel. Nehledíc k tomu, že se tato opověď stala na výslovné vyzvání rejstříkového soudu, jež bylo doručeno též právnímu zástupci Vilemíny L. a stalo se pravoplatným, bylo uvedeným zápisem též projeveno, že společnost byla zrušena, když nebylo smlouvou stanoveno, jak stěžovatelka sama tvrdí, aby společnost s dědici zemřelého dále trvala, neboť v takovém případě nastane ovšem úmrtím jednoho ze dvou společníků veřejné obchodní společnosti její zrušení, poněvadž společnost o jednom členu jest pojmově nemožná. Otázka však, zda má nastati likvidace společnosti, bude řešena ve sporu, který zahájila vdova Vilemína L. důsledkem pravoplatného druhého usnesení rejstříkového soudu. Okolnost, že Vilemína L. nebyla slyšena o opovědi Arnolda L. nemůže býti příčinou pro zrušení prvního usnesení rejstříkového soudu, když ona sama oznámila rejstříkovému soudu nastalou změnu.

Čís. 15268.

Závodník musí při řízení silostroje i na závodní dráze vynaložiti zvýšenou opatrnost podle § 1299 obč. zák., aby se vyvaroval všeho, co by mohlo diváky ohroziti na zdraví a životu.

Jde při automobilových závodech o spoluzavinění diváka, stojícího na místě, kde může závodní stroj ze závodní dráhy snadno vyjeti a bezpečnost diváka ohroziti.

(Rozh. ze dne 9. června 1936, Rv II 232/36.)

Žalobce přihlížeje jako divák motocyklovým závodům, pořádaným žalovaným Moto-Autoklubem v M., byl těžce zraněn při havarii, která postihla při závodě žalovaného závodníka Arnošta V. Z toho důvodu domáhá se na obou žalovaných náhrady škody. N i ž š í s o u d y uznaly podle žaloby, odvolací soud částkou 60.000 Kč, neuznav na spoluvinu žalobcovu na úraze.